

ρεν, ὅτι μία μέλισσα υπερέβαινε κατὰ τὸ βάρος δύο λαμπρῶς ἐνδεδυμένας κυρίας, ὅτι ὀλίγα γραμμάρια τιμιότητος καὶ φρονήσεως ἦσαν πολλὸ βαρύτερα παρὰ δέκα ἱατροὺς, δέκα δικηγόρους, δύο ὑπασπιστάς τοῦ βασιλέως καὶ ἓνα ὑπουργόν! Ἀλλὰ τὸ παράδοξον ἦτον, ὅτι ἐνῷ εἰς λαμπρὸς ἀδάμας ἦτον ἐλαφρότερος παρὰ μίαν πατάταν, ὅμως ὀλόκληρα ὄρη ἐκ χρυσοῦ δὲν ἤδύναντο νὰ φέρωσι τὴν ζυγὸν εἰς ἰσοροπίαν, ὅταν ἐτίθετο εἰς τὴν ἐτέραν πλάστιγγα ὁ εἰς ἐκεῖνος μαργαρίτης, «ὁ μ α ρ γ α ρ ῖ τ ῆ ς τ ῆ ς μ ε γ ἄ λ ῆ ς τ ι μ ῆ ς.»

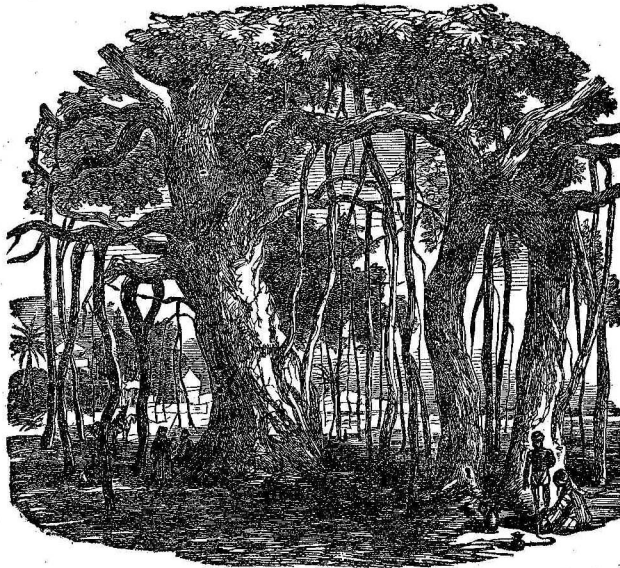
Τέλος δὲ διὰ νὰ μὴ πολυλογῶμεν, ὁ καλὸς ἡμῶν καλόγηρος ἔθεσεν εἰς τὴν μίαν πλάστιγγα ὀλόκληρον τὸν κόσμον, εἰς τὴν ἐτέραν δὲ μίαν μόνην ψυχὴν—τὴν

ψυχὴν ἐνὸς ἐπαίτου—ὅτε, ὦ τοῦ θαύματος! ἡ ζυγαριὰ τοσοῦτον ὀρμητικῶς ἔκλινε πρὸς τὴν πλάστιγγα, ἥτις ἐμπεριεῖχε τὴν ψυχὴν, ὥστε ὁ κόσμος ἀνεπὴδῆσεν εἰς τὸν ἀέρα καὶ τρυπήσας τὴν στέγην τοῦ μοναστηρίου ἔπλεον εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν, ὅπου εἶναι μέχρι τῆς σήμερον!

Καὶ τώρα, μικροὶ μου φίλοι, ἀν καὶ ταῦτα σᾶς φαίνονται παράδοξα καὶ ἀπίστευτα, εἶναι ὅμως ἀληθέστατα, συμβουλεύω δὲ ἕκαστον ἐξ ἡμῶν, ὅστις δὲν ἐννοεῖ αὐτὰ νὰ παρακαλέσῃ τὴν μητέρα, ἢ τὸν πατέρα, ἢ ἄλλον τινα μεγαλειτέρον του, νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τὸν μύθον τῆς ζυγαρῆς τοῦ φιλοσόφου καλογήρου.

Περὶ ἐργον δένδρον.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ δένδρον τι ἀνήκον εἰς τὸ γένος τῶν συκῶν, ὅπερ εὐρίσκεται εἰς τὰ δάση τῶν Ἰνδιῶν. Ὁ καρπὸς αὐτοῦ εἶναι μικρὸς καὶ ὁμοιάζει κατὰ τε τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα μὲ τὰ ἐρυθρὰ κεράσια. Τὰ φύλλα, τὰ ὅποια εἶναι καθαρὰ καὶ ἔχουσι σχῆμα καρδίας, χρησιμεύουσιν ὡς πιάτα εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἀλλὰ τὸ περίεργον τοῦ δένδρου τάδε

Ἰνδικὴ Συκῆ.

εἶναι οἱ κλάδοι αὐτοῦ, οἵτινες κλίνουσι πρὸς τὴν γῆν καὶ κρέμονται καθὼς σχοινία, ἕωσοῦ φθάσαντες μέχρι τοῦ ἐδάφους, ριζωθῶσιν ἐν αὐτῷ. Ἐκεῖ δὲ αὐξάνει ὁ κορμὸς αὐτῶν καὶ γίνεται νέον δένδρον, ἀναφύει δὲ νέους κλάδους, οἵτινες πάλιν κλίνουσι πρὸς τὴν γῆν καὶ ριζώνονται ἐκεῖ καὶ οὕτω καθιεῖται, ἕωσοῦ σχηματισθῇ μέγα δάσος ἐκ τῶν κλαδῶν τῶν, οἵτινες ὁμοιάζουσι μὲ στύλους ὑποστηρίζοντας πρᾶσινην ὁροφὴν ἐκ φύλλων. Ἐν ἐκ τῶν δένδρων τούτων ἠῤῥῆσεν ἕωσοῦ εἶχε τριακοσίους πεντήκοντα μεγάλους κορμούς, τρεῖς χιλιάδας δὲ μικροτέρων κλαδῶν, οἵτινες ἔτεινον πρὸς τὴν γῆν, ὅπου μετ' ὀλίγον ἤθελον ριζωθῇ. Οἱ κλάδοι οὗτοι εἶναι πλήρεις πιθήκων, ἀγρίων ταύων καὶ ποικίλων ἄλλων πτηνῶν, ὑποκάτω δὲ τῆς σκιᾶς αὐτοῦ ἑπτὰ χιλιάδες ἀνδρῶν εὐρύν ποτὲ καταφύγιον. Τὸ περιφημότερον ὅμως δένδρον τοῦ αἵματος τούτου λέγεται, ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν νῆσον Κεϋ-

λάνην. Μεταξὺ τῶν κορμῶν αὐτοῦ διέρχονται δύο ὁδοί, εἰς διαστήματα δὲ ἱκανὰ ἀπ' ἀλλήλων φέονται ὠραῖοι φοῖνικες, ὑποκάτω τῆς σκιᾶς αὐτῆς τὴν μεσημβρίαν δὲ ῥίπτει σκιὰν 23,146 περίπου τετραγωνικῶν πήχεων.

Τὸ δένδρον τοῦτο καταχρηστικῶς ὀνομάζεται συκῆ, διότι ὁ καρπὸς του δὲν ὁμοιάζει καθόλου μὲ τὰ σύκα.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Γαλλικὴ τις ἐφημερίς «ἡ Ἐσπέρα» ἐμπεριέχει λίαν εὐχάριστον περιγραφὴν τῆς ἀρχιδουκίσσης Χριστίνης, νέας βασιλίσσης τῆς Ἰσπανίας. Αὕτη ἔχει σῶμα λεπτοφυὲς καὶ χάριεν, πρόσωπον ἐλαυστικόν, κόμην ξανθὴν, καὶ χεῖρας πολλὴ μικράς. Ἡ φωνὴ αὐτῆς εἶναι γλυκυτάτη, γνωρίζει δὲ καλῶς τὴν μουσικὴν εἰς δὲ τὴν ζωγραφικὴν, ἰδίως εἰς τὸν χρωματισμὸν τῶν ἀνθέων ἐξέχει. Ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ὑπῆρξε πάντοτε εὐπειθὴς εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ τὰς διδασκάλισσας, καὶ ἐπιμελεστάτη εἰς τὰς σπουδὰς αὐτῆς. Καὶ τώρα δὲ ἀκόμη, ὅσας ἐρχονται νὰ ἐπισκεφθῶσιν αὐτὴν αἱ πρότερον αὐτῆς διδασκάλισσαι, ὑποδέχεται αὐτὰς μὲ πᾶσαν ἐνδειξὴν ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ, ἀμέσως δὲ σπεύδει καὶ φέρει σκαμνία διὰ νὰ ἀκουμβήσῃ τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπ' αὐτὰ, καὶ προσκέφαλα διὰ τὸ ἀνάκλιντον. Εὐχαριστεῖται δὲ πολλὴ νὰ ἐπισκέπτηται καὶ αὕτη αὐτὰς εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν. Ἐπίσης δὲ τρέφει μεγάλην ἀγάπην καὶ πρὸς τοὺς παλαιούς ὑπηρέτας τῆς οἰκογενείας αὐτῆς. Ὅταν τις ἐκ τῶν διδασκάλων αὐ-

τῆς ἐπαίνει αὐτὴν διὰ τὴν πρόδοδόν της εἰς τινὰ τέχνην εὐχαριστεῖται καὶ δεικνύει τὴν χαρὰν, ὅσην δεικνύει μικρὸν παιδίον ὅταν ἐπαινῆται διὰ τὴν καλὴν του διαγωγὴν. Ἐχει ψυχὴν λίαν συμπαθεῖ καὶ εὐεργετικὴν, ἥτις παρακινεῖ αὐτὴν εἰς τὸ νὰ κατασκευάζῃ πλῆθος ἀνδραγαθῶν κατ' ἔτος, ἅτινα διανέμει εἰς πτωχὰ παιδιά· πρὸ δύο δὲ ἐτῶν κατεγίνετο μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας εἰς τὸ ἔργον τοῦ συλλέγειν ἐν ἑκατομμύριον γραμματῶσμων διὰ πτωχὴν τινὰ κυρίαν ἐν Μονάχῳ, πρὸς τὴν ὅποian πλοῦσός τις Ἀγγλος εἶχε προτείνει νὰ δώσῃ ἐν λαμπρὸν κλειδοκύμβαλον ἀντὶ ἐνὸς ἑκατομμυρίου γραμματῶσμων. Τὴν συλλογὴν δὲ ταύτην κατέσθωσε νὰ τελειώσῃ διὰ τῆς βοήθειας τοῦ θεοῦ αὐτῆς τοῦ ἀρχιδουκὸς Φραγκίσκου Καρόλου.

Ὅτε δὲ ὁ αὐτοκράτωρ διώρισε πρὸ τίνος αὐτὴν ἡγουμένησαν μοναστηρίου τινὸς ἐν Πράγῃ, ἡ ἀρχιδουκίσσα ἔχυσε πολλὰ δάκρυα καὶ ἔμεινε ἀπαρηγόρητος ἕως οὗ ἔμαθεν, ὅτι ὁ τίτλος οὗτος δὲν ἠνάγκαζεν αὐτὴν νὰ γείνῃ καλογράφα ἢ νὰ μείνῃ ἀνύπανδρος.

Κρίσεις τύπου

περὶ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παιδων.»

COPIED BY

Ἐχομεν πρὸ ἡμῶν τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς «Ἐφημερί-

δος τῶν Παιδων εἰς ἓν τεύχος δεδεμένον. Τὸ ἀναγινώσκοντες, θαυμάζομεν τὰς εἰδήσεις αὐτοῦ, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ πισθώμεν, ὅτι τὸσφ ὥραϊον καλλιτεχνικῶς, τὸσφ δὲ καλῶς καὶ ἐπιμελῶς γραφόμενον περιοδικὸν ἐκδίδεται παρ' ἡμῶν ὑπὸ ὅρων τὸσφ προστιτοὺς εἰς πάντας. Ἐσυνειθίσταμεν νὰ λέγωμεν, ὅτι ἐν Ἑδρώπῃ καὶ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον οἱ παῖδες διδάσκονται καὶ ἀναπτύσσονται ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον τῶν ἡμετέρων, διότι ἔχουσι παντοῖα βοηθήματα πρόχειρα καὶ προστά. Ὁφείλομεν ὁμοῦ δὲ ὁμολογῆσαι, ὅτι δὲν γνωρίζομεν πολλὰ περιοδικὰ συγγραμματα γαλλικὰ ἢ ἀγγλικά δυνάμενα νὰ θεωρηθῶσιν ἀνώτερα τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παιδων» ἢ λόγφ ὕλης, ἢ καὶ λόγφ εἰκόνων. Ἀπεναντίας πολλὰ περιοδικὰ γαλλικὰ εἶναι πολὺ κατώτερα τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παιδων» καθ' ὅλα. Χάρτης ὥραϊος, τόπος καθαρὸς καὶ ποικίλη χοιρίων, εἰκόνες ἐξεργασμένα, ἀλλὰ μὲν ἐν Ἑδρώπῃ, ἀλλὰ δὲ ἐνταῦθα, ὅλη ποικίλη πεφροντισμένη ἐκλελεγμένη, καθιστῶσιν ἀληθῶς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Παιδων» ἐνιαῖον παρ' ἡμῶν ἀνάγνωσμα καὶ ἐν τῶν ἀρίστων τῶν ἀπανταχοῦ ἐκδιδόμενων τοῦ εἶδους τούτου. Ἱστορία, διηγήματα ἠθικὰ καὶ τερπνότατα· ζωολογία, ἀνέκδοτα, ποιήσεις, μῦθοι, βιογραφίαι μεγάλων ἀνδρῶν τῆς ἀρχαιότητος ἢ τῶν νεωτέρων χρόνων, ἢ ἀνδρῶν ὠφελίμων εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ποικίλαι εἰδήσεις, στατιστικαὶ, γεωγραφικαὶ, ἀρχαιολογικαὶ, ἢ περὶ καλλιτεχνίας, περὶ φυτῶν καὶ ζώων καὶ περὶ πλείστων ἄλλων, περὶ ὧν ὀφείλει ὁ ἀνθρώπος νὰ ἔχῃ γνῶσιν τινὰ, περιέχονται ἐν τῇ περιοδῇ. Ὡς τοῦτο, τὸ ὅποσον ἔπρεπε μᾶλλον νὰ καλεῖται **Ἡμερικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία**.

Ἀμεταξὺ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν τὴν εὐθηνίαν τῆς συνδρομῆς. Ἀντὶ 1 δραχμῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀντὶ 2 δραχμῶν εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν δύναται νὰ λαμβάνῃ πᾶσα οἰκογένεια τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Παιδων.» Τελευταῖον, φρονούμεν, ὅτι ὀφείλομαι μεγάλα καὶ διὰ τοῦτο εὐχαριστῶ εἰς τὸν συντάκτην τῆς «Ἐφημ. τῶν Παιδων» κ. Καλοποθάκη, διότι ἡ μικρὰ αὕτη ἐφημερίς προάγει καὶ τὴν ἐθνικὴν καλλιτεχνίαν παρέχουσα ἐργασίαν εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ὑπογράφους καὶ δίδουσα αὐτοῖς ἀφορμὴν νὰ μελετῶσι πολλάκις τὰ πρότυπα μεγάλων καλλιτεχνῶν.

«Τὰ ὀλίγα ταῦτα δὲν κρίνομεν βεβαίως ἀνάλογα τῆς ἀξίας τοῦ περιοδικοῦ τούτου, ἀλλ' ἱκανὰ ὥπως προτρέψωσι τὰς οἰκογενείας ἵνα ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ εἰς τὸ καλλίστον τοῦτο παιδικὸν σύγγραμμα.» (Ἐκ τῆς «Στοᾶς.»)

Ἀ ἐ ν ε γ μ α .

Τὰ πρῶτά μου τὰ δῶν
ἐπὶ ῥήμα παράγουν
τὰ δύο τελευταῖα
τὸ ἔαρ μᾶς εἰσάγουν
τὰ τρία ἐν τῷ μέσῳ
καὶ τὸ προτελευταῖον
σημαίνουν, λέγουσιν, λέγω
τὴν γλῶσσαν τῶν ἀρχαίων
τὰ πρῶτά μου τὰ δῶν
μετὰ τοῦ τελευταίου
τὴν ἀρχαίαν αἰτίαν
τοῦ πρώτου, τ' ἀπεικταίου,
τοῦ προπατορικοῦ μας!
ἐγκλήματος παρέχουν,
τ' ὅλον μου δὲ ποθεῖσιν
ἅπαντες ἵνα ἔχουν.

N. K. M.

Λύσεις τοῦ ἀνίγματος τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1880.

Τυρὸς — Τύρος.

Τὸ ἔλυσαν Ἀθηνῶν, Ἰωάννης Ζώταλης, Δ. Χ. Βουρνά-
ζος, Π. Ι. Ρόδιος, Γ. Ν. Αβάζου, Α. Δοτοράτος, Κ. Π. Ζά-
βαλης, Γ. Π. Παπαζαφειρόπουλος. Πατρῶν, Εὐφροσύνη Α.
Διογενίδου. Κερκυρᾶς, Κλεοπάτρα Δ. Κανέσου. Μεσο-
λογίου, Ν. Ι. Χατζόπουλος, Γ. Ἀναγνωστόπουλος, Ἀνδρ.
Γ. Παπαδημητρίου. Ἐρμούπολεως, Α. Θ. Κιτρορέφ. Δελ-
φίας, Καλλιπὴ Νασού. Ναυπλίου, Κ. Σ. Βελήνης.

Λύσεις τοῦ Γρίφου τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Γ ῆ .

Ἀθηνῶν, Ἰω. Ζώταλης, Δ. Χ. Βουρνάζος. Μεσολογ-
ίου, Γ. Ἀναγνωστόπουλος, Κ. Ι. Χατζόπουλος. Ναυπλίου,
Κ. Σ. Βελήνης. Ἐρμούπολεως, Α. Θ. Κιτρορέφ.

Λύσεις τῆς ἀπλῆς ἀχρυστιχίδος.

Βικτωρία.

Τὸ ἔλυσεν ὁ Ἐρμούπολεως Α. Θ. Κιτρορέφ.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖος Προφήτης μετεφέρθη αἰχμάλωτος εἰς Βαβυλῶνα;
2. Ποῖος Προφήτης ἦτο βουκόλος;
3. Κατὰ τί ὠμοῖαζεν ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής μετὰ τὸν Ἥλιον;

Ἡ ἱστορία τοῦ ἔτους.

Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, ἐφημερίς διὰ οἰκογε-
νείας μετὰ ὥραϊας εἰκόνας, ἐπὶ 23 ἡδὲ ἔτη ἐκδιδόμενη κατὰ πᾶ-
σαν ἐβδομάδα τὴν συνιστάμεν εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν συνδρομὴν
ἐτησίαν δρ. 6, ἡξαμηνία 3, τριμηνία 1.50. Δοκιμάσατε ἐπὶ τρεῖς
μῆνας καὶ θὰ τὴν εὕρητε ἀξίαν καὶ καταλλήλην διὰ ὅλα τὰ μέλη
τῆς οἰκογενείας σας.

Ὅστις κάμει 20 συνδρομητὰς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν
Παιδων λαμβάνει τὸν Ἀστὴρα δωρεὰν ἐπὶ ἓν ἔτος.

Ἡ ἱστορία τοῦ ἔτους οἱ λύται τῶν ἱερογραφικῶν ἐρωτή-
σεων, ὅτι πρέπει νὰ στείλωσι τὰς λύσεις αὐτῶν ὄχι κατὰ μῆνα,
ἀλλὰ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὅλας ὁμοῦ.

— ΛΥΠΟΥΜΕΘΑ, ὅτι τινὲς τῶν συνδρομητῶν μας ἀντιγρά-
φοντες ἄρθρα ἢ καὶ αἰνίγματα ἐξ ἄλλων ἐφημερίδων ἢ περιοδι-
κῶν τὰ πέμπουν ὡς ἴδια.